

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br.11/14
U Luxembourg, 23. siječnja 2014.

Mišljenje nezavisnog odvjetnika u predmetu C-487/12
Vueling Airlines SA protiv Instituto Galego de Consumo de la Xunta de Galicia

Prema nezavisnom odvjetniku Y. Botu, španjolski propisi koji zračnim prijevoznicima zabranjuju naplaćivati prijavu prtljage na osnovi opsijske doplate nisu sukladni pravu Europske unije

Prijevoznici su, međutim, dužni na jasan, transparentan i nedvosmislen način korisnike usluga obavijestiti o tarifama te usluge na početku postupka rezervacije, na temelju prethodnog pristanka

Španjolski propisi zračnim prijevoznicima zabranjuju naplaćivati prijavu prtljage putnika na temelju opsijske doplate.

U kolovozu 2010. zrakoplovna kompanija Vueling povisila je za 40 eura osnovnu cijenu zrakoplovnih karata koje je kupila Arias Villegas (241,48 eura) na temelju online prijave dva komada prtljage. A. Villegas je tada uložila pritužbu protiv Vuelinga, ocjenjujući da ugovor o zračnom prijevozu koji je zaključila s tom kompanijom sadrži nepoštenu ugovornu klauzulu. Instituto Galego de Consumo de la Xunta de Galicia (institut za zaštitu potrošača autonomne zajednice Galicije) Velingu je potom izrekao upravnu sankciju u iznosu od 3 000 eura.

U tom kontekstu Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Orense (upravni sud br. 1 u Orenseu, Španjolska), pred kojim se vodi predmet, traži od Suda da odgovori na pitanje jesu li ti španjolski propisi sukladni načelu slobodnog utvrđivanja cijene koje je uspostavljeno pravom Unije.¹ Napokon, problem je u tome može li pravo Unije dovesti u pitanje ekonomski model koji su usvojile pojedine zrakoplovne kompanije nakon liberalizacije sektora, osobito kompanije koje se nazivaju „niskobudžetnima“.

U današnjem mišljenju nezavisni odvjetnik Yves Bot predlaže Sudu odgovor prema kojem **pravo Unije priznaje zračnim prijevoznicima slobodu utvrđivanja cijene u pogledu svih tržišnih usluga vezanih uz izvršenje ugovora o zračnom prijevozu, uključujući i usluge poput prijave prtljage.**

Prema tome, u pogledu utvrđivanja cijene za prijavljenu prtljagu zračni prijevoznici mogu birati između uključivanja troška za tu uslugu u osnovnu cijenu zrakoplovne karte i njegova iskazivanja u obliku opsijske doplate.

Nezavisni odvjetnik pojašnjava da takvo tumačenje nije mjerodavno za ručnu prtljagu za koju je zračni prijevoznik dužan osigurati da bude besplatna. S jedne strane, za razliku od prijavljene prtljage, ručna prtljaga je isključiva odgovornost putnika. K tome, ona nipošto nije uključena u okvir tržišnih usluga koje pruža zračni prijevoznik jer ne podrazumijeva nikakav trošak povezan uz njenu prijavu, označavanje i pohranu, kao što je slučaj s prijavljenom prtljagom. S druge strane, činjenica da je moguće uza se i pod vlastitim nadzorom imati predmete koji se smatraju najvrednijima i najnužnijima povezana je uz dostojanstvo same osobe.

Prema tome, nezavisni odvjetnik ocjenjuje da španjolski propisi nisu sukladni pravu Unije. Smatra da ti propisi ponovno uspostavljaju državnu regulaciju koju je zakonodavac Unije nastojao ukloniti u okviru deregulacije i liberalizacije sektora. Naime, uz iznimku zračnih prijevoznika koji

¹ Članak 22. Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o zajedničkim pravilima za obavljanje zračnog prijevoza u Zajednici (SL L 293, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 8., str. 164.)

pružaju javne usluge te pristojbi koje nameću tijela javne vlasti ili upravna tijela zračnih luka², države članice više ne raspolažu pravom nadzora razine cijena utvrđenih od strane zračnih prijevoznika, mjerodavnih uvjeta za njihovo utvrđivanje te naravi usluga koje mogu biti uključene u osnovnu cijenu zrakoplovne karte.

K tome, španjolski propisi dovode u pitanje cilj zakonodavca Unije koji teži osigurati učinkovitiju, dosljedniju i ujednačeniju primjenu zakonodavstva Unije o unutarnjem zrakoplovnom tržištu. Pravo Unije tako nastoji, s jedne strane, izbjeći narušavanje tržišnog natjecanja koje proizlazi iz različite primjene pravila na nacionalnoj razini i, s druge, strane, omogućiti potrošačima stvarnu usporedbu cijena zrakoplovnih usluga. S obzirom na to da je zračni prijevoz, po svojoj prirodi, međunarodno tržište na kojem djeluju zrakoplovne kompanije iste veličine putem instrumenata za rezervaciju koji u današnje vrijeme ne poznaju nikakve granice, neophodno je da se njihova djelatnost ravna prema pravilima koja su zajednička svim državama članicama Unije. Španjolski propisi, međutim, očito povređuju taj cilj.

Na nadležnim je nacionalnim tijelima, međutim, da se uvjere poštuju li zračni prijevoznici prilikom naplaćivanja usluge prijave prtljage zahtjeve koji su pred njih postavljeni s naslova zaštite prava potrošača.³ Tako su zračni prijevoznici dužni na jasan, transparentan i nedvosmislen način na samom početku postupka rezervacije koji pokreće korisnik usluga priopćiti načine utvrđivanja cijene vezane uz prijavu prtljage, omogućujući korisniku usluga da prihvati ili odbije tu uslugu na temelju prethodnog pristanka.⁴

Prema tome, u okviru predmetnog postupka, na nacionalnom je sudu da provjeri je li Vueling poštovao te zahtjeve u odnosu na Arias Villegas.

NAPOMENA: Sud nije vezan za mišljenje nezavisnog odvjetnika. Zadaća nezavisnih odvjetnika je predložiti Sudu, u punoj neovisnosti, pravno rješenje u predmetu za koji su zaduženi. Suci Suda sada počinju vijećati u ovom predmetu. Presuda će se donijeti naknadno.

NAPOMENA: Prethodno pitanje omogućuje sudovima država članica da, u okviru postupka koji se pred njima vodi, upute pitanje Sudu o tumačenju prava Unije ili o valjanosti akta Unije. Sud ne odlučuje o nacionalnom sporu. Nacionalni sud mora riješiti predmet sukladno odluci Suda. Tom su odlukom jednako vezani i drugi nacionalni sudovi pred kojima bi se moglo pojaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) mišljenja objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

² Porezi, pristojbe na zračnim lukama i prirezi ili provizije koji se odnose na sigurnost ili gorivo, a koji, zbog svoje prirode, ne podliježu slobodnoj ocjeni gospodarskih subjekata i koje je zakonodavac Unije posebno i odvojeno obuhvatio gore navedenom uredbom.

³ Članak 23. gore navedene uredbe.

⁴ Vidjeti, u tom smislu, presudu Suda od 19. srpnja 2012., *ebookers.com Deutschland GmbH* ([C-112/11](#)), kao i priopćenje za medije br. [105/12](#).